

- За туй че въ младини по Влашко нѣгдѣ билъ ;  
 А по срѣдата имъ самъ *Дѣдо Девесилъ*,  
 Чиято челедъ салъ полвина село прави.  
 Осемдесетъ годинъ на плѣщитѣ си здрави
- 70 Той носи, три родѣ човѣшки прѣживѣлъ,  
 Три сина соколи въ земята закопалъ,  
 И йоще се на три и радва и гордѣе.  
 Сърдце е младо йощъ, макаръ да се бѣлѣе  
 Коса му като снѣгъ. И неговий свѣтъ  
 Че води къмъ успѣхъ е знайно отнапрѣдъ...  
 При тоя редъ бѣ самъ и спрѣтнжтий ступаниѣ,  
 Отъ първи първенецъ на честъ, *Дойчинъ Диманинъ*, —  
 Отъ ~~чуговенъ баща имотностъ~~ наслѣдилъ  
 И самъ етотината съ хиляда умножилъ.
- 80 ~~Тукъ разговора се въртеше за сѣдбата~~  
~~На родний край. Рѣчъта повелна и крилата~~  
~~Залиташе далечъ въ мжгливѣ старини~~  
~~Залутана отъ тамъ, прѣзъ тъмни кривини~~  
~~Завръщаше за часъ къмъ днитѣ настоящи,~~  
~~Неволи, радости, надѣжди прѣдетоящи —~~  
~~И къмъ миналото извне пакъ полетъ :~~  
~~Така, низъ глннитѣ на спрѣтената сѣтъ,~~  
~~Залетѣла муха и бѣхти се и ежита~~  
~~Къмъ пролѣзъ, къмъ изходъ — и новече се ежита.~~
- 90 — „Да! повторно подвзе *Вѣлина* : — То се знай!  
 Че всичко на свѣта си има своя край,  
 Не ще нито хорта : и опитъ и наука  
 Доказватъ това... Дълбока е поука  
 На еллинский мждрецъ въ безцѣннитѣ слова :  
 Достойний мжжъ не се познава по това,  
*Какво* започва, но *отгдѣ* и *какъ* започва,  
 Дали по прави пжтъ кормилото насочва,  
 Или така на свосъ... *Какво*, напрімѣръ, станж  
 Съсъ толкова четѣ, що минжжхх балкана?
- 100 Язъкъ — и туй то ! Не ! Не му е пжтъ *оттамъ*,  
 Отвѣдъ прѣзъ Дунава, отъ Влашко — а отсамъ,  
 Кждѣто ѣ гнѣздото, въ недрата на народа,  
 Ори и сѣй и трай — поглежъ, дошло и сгода  
 Да цѣфне, да вирѣй... А найдешъ ли колай